

Декану Филозофског факултета у Београду, проф. др Миомиру Деспотовићу,

Изборном већу Филозофског факултета у Београду

ОДГОВОР

Комисије за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс и предлагање кандидата за избор у звање доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку, предатом 18. 2. 2019, на Примедбу на реферат коју су поднели др Александар Фотић, проф. др Ђорђе Бубало, проф. др Милош Ковић и доц. др Маја Николић 4. 3. 2019, заведену у Архиви Филозофског факултета под бр. 397/1, 4. 3. 2019.

1. Потписници Примедбе тврде да “реферат не садржи све обавезне елементе прописане важећим *Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду*”. Тврде да “у Реферату и у Сажетку недостаје потпис проф. др Љиљане Чолић”. Сматрају да: “Реченица уметнута на самом крају реферата, после “Закључног мишљења и предлога”, да се проф. др Љиљана Чолић “не изјашњава ни за једног кандидата” ни по каквом основу не може сматрати “Издвојеним мишљењем”, како су то потписници реферата написали”. У аргументацији се позивају на одредбе чланова 12, 14 и 16 наведеног *Правилника*, те закључују: “Недостатак образложеног издвојеног мишљења чини овај Реферат непотпуним”.

Реферат јесте реферат ако га потпише већина чланова комисије и ако је достављен у предвиђеном року. Чланом 13, став 2, наведеног *Правилника* прописана су једина два случаја у којима се реферат не сматра рефератом: “Ако комисија у предвиђеном року не достави реферат, или достави реферат који није потписала већина чланова комисије, изборно веће именује нову комисију, на предлог декана.” Радна обавеза писања издвојеног мишљења, предвиђена чланом 12, став 2, наведеног *Правилника*, односи се на члана комисије који не потпише реферат, а не на реферат који потпише већина чланова комисије.

Реферат су потписала четири члана Комисије, а чланица проф. др Љиљана Чолић није. На последњој страници реферата она је својим **потписом** потврдила следеће: “ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ: Проф. др Љиљана Чолић не изјашњава се ни за једног кандидата”. Други став члана 12 *Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду* у целини гласи: “Чланови који не желе да потпишу реферат Комисије у обавези су да **напишу** издвојена мишљења, у оквиру рока предвиђеног за припрему реферата. Неиспуњавање ове радне обавезе представља основ за позивање наставника на одговорност, у складу са законом и општим актима Универзитета и факултета”. **Написано** издвојено мишљење **јесте издвојено мишљење проф. др Љиљане Чолић**, што је она потврдила **својеручним потписом**. Правилник не прописује **форму** у којој издвојено мишљење мора бити **написано**.

Потписници Примедбе констатују да у Сажетку недостаје потпис чланице Комисије која није потписала реферат. Будући да је издвојила мишљење, које се налази написано и потписано на последњој страници реферата, било би нелогично и контрадикторно да је проф. др Љиљана Чолић потписала Сажетак реферата.

Потписници Примедбе кажу да су увидом у конкурсну документацију утврдили да “непотписана чланица Комисије није **приложила** издвојено мишљење у **писаном виду**”. Као што је наведено, издвојено мишљење проф. др Чолић налази се **написано и потписано** на последњој страници реферата. У члану 12, став 2. *Правилника* нема речи о **прилагању** издвојеног мишљења, те према томе не постоји никаква препрека да се оно **напише** на последњој страници реферата.

Потписници Примедбе даље кажу да је “обавезност **достављања** издвојеног мишљења за чланове комисије који нису потписали реферат” предвиђена ставом 2 члана 12 наведеног *Правилника* и посредно чланом 14 став 2 *Правилника* (...“реферат са издвојеним мишљењем, ако га је било, ставља се на увид јавности на интернет страну факултета, у трајању од 15 дана”) и чланом 16 став 1 наведеног *Правилника* (“По истеку рока за увид јавности, изборном већу се доставља реферат Комисије, са издвојеним мишљењем...”). Као што се види, обавезност посебног “**достављања**” издвојеног мишљења наведеним *Правилником* није прописана, нити се реч “**достављање**” у одредбама *Правилника*,

цитираним у тачки 1 Примедбе и овде пренетим, спомиње, те према томе не постоји никаква препрека да се оно **напише** на последњој страници реферата.

У Примедби даље стоји: “Чланица Комисије је прихватила избор у Комисију и самим тим прихватила је све обавезе које из тога проистичу. Није навела ниједан **разлог** због ког неће да се изјасни. Поменути *Правилник* (члан 12, став 2) изричито наглашава да “неиспуњење ове радне обавезе представља основ за позивање наставника на одговорност, у складу са законом и општим актима Универзитета у Београду”. Овим наводом имплицира се да је била радна обавеза проф. др Љиљане Чолић да напише неки разлог због чега се не изјашњава ни за једног кандидата. То не може бити тачно, јер је ставом 1 члана 12 *Правилника* јасно прописана једина обавеза члана комисије који не жели да потпише реферат: да **напише издвојено мишљење у року предвиђеном за припрему реферата**. Проф. др Љиљана Чолић је ту своју радну обавезу очигледно испунила. Дакле, у одредбама *Правилника* цитираних у тачки 1 Примедбе и овде пренетих, нема говора о **обавези изношења разлога** за издвајање мишљења, нити је таква обавеза њима прописана.

Закључак тачке 1 Примедбе гласи: “**Недостатак образложеног** издвојеног мишљења чини овај Реферат **непотпуним**”. Као што смо показали, издвојено мишљење не недостаје. Издвојено мишљење постоји на последњој страници реферата, написано и потписано, у оквиру рока утврђеног за припрему реферата, као што је и прописано чланом 12 став 1 *Правилника*. Обавеза изношења разлога, тј. **образлагања издвојеног мишљења** није прописана одредбама *Правилника*, цитираним у тачки 1 Примедбе и овде пренетим.

На основу свега изнетог, **Комисија закључује да је реферат потпун**. Реферат садржи потписе четири од пет чланова комисије. Издвојено мишљење једне чланице комисије јесте написано у оквиру рока предвиђеног за достављање реферата и налази се потписано на последњој страници реферата. Издвојено мишљење проф. др Чолић гласи да се не изјашњава ни за једног кандидата. Према томе, Комисија сматра тачку 1 Примедбе **неоснованом**.

2. У тачки 2 Примедбе потписници кажу: “Изостанком издвојеног мишљења проф. др Љиљане Чолић остали смо ускраћени за мишљење члана Комисије који једини може

правилно да процени научни допринос доц. др Небојше Шулетића, будући да ниједан други члан Комисије није оспособљен да чита и тумачи османске документе.”

Као што смо показали, **издвојено мишљење проф. др Чолић није изостало**. Оно је написано и гласи да се **не изјашњава ни за једног кандидата**. То је њено мишљење о свим кандидатима пријављеним на конкурс. У односу на мишљење преостала четири члана Комисије разликује се у односу на препорученог, а не у односу на непрепорученог кандидата.

Сви изабрани чланови Комисије компетентни су за избор наставника у звању доцента из уже научне области Историја српског народа у новом веку. Процедура избора Комисије текла је на следећи начин. Чланове Комисије предложио је шеф Катедре за историју српског народа у новом веку проф. др Радош Љушић актом упућеним Одељењу за историју 23. 10. 2018. Одељење за историју усвојило је предлог проф. др Љушића на седници 1. 11. 2018. Ниједан од наставника потписника Примедбе, а сви су били присутни на тој седници, нити било који други члан Одељења, није се тим поводом јавио за реч нити ставио било какве примедбе на састав чланова Комисије, што се види из Записника те седнице: “Усвојен је захтев шефа Катедре за историју српског народа у новом веку проф. др Радоша Љушића за покретање процедуре за избор једног доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку и предлог комисије у саставу проф. др Сузана Рајић (писац реферата), проф. др Радош Љушић, проф. др Милош Јагодић, проф. др Љиљана Чолић редовни професор Филолошког факултета у Београду, проф. др Владан Гавриловић, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду.” Наведени акт проф. др Љушића и наведени Записник седнице Одељења за историју чувају се у Архиви Одељења за историју. Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној 15. 11. 2018. донело је одлуку следеће садржине: “Објављује се конкурс за избор једног ДОЦЕНТА за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. Образује се Комисија за припрему реферата у саставу: - др Сузана Рајић, редовни професор (председавајући комисије) - др Радош Љушић, редовни професор - др Милош Јагодић, редовни професор - др Љиљана Чолић, редовни професор Филолошког факултета у Београду - др Владан Гавриловић, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду”. Одлука је донета

“са 161 гласом «за» једним гласом «против» и 8 гласова «уздржан»”. Записник наведене седнице Изборног већа налази се на сајту Филозофског факултета (<http://www.f.bg.ac.rs/zaposleni/vece>). Увидом у гласачки материјал са те седнице утврдили смо да ниједан наставник Одељења за историју није гласао “против” или “уздржан” о овом предлогу. Конкурс је објављен у Огласним новинама националне службе за запошљавање “Послови” и на сајту Филозофског факултета 21. 11. 2018. Приступна предавања одржана су дана 4. 2. 2019. Реферат, Сажетак и Записници са приступних предавања предати су декану 18. 2. 2019, у оквиру предвиђеног рока, и објављени на сајту Филозофског факултета; на увиду јавности били су петнаест дана.

Потписници Примедбе кажу даље: “**Противстатутарним уклањањем** из наставе проф. др Александра Фотића и садашњим покушајем да се **истовестан поступак** примени на доц. др Небојшу Шулетића, Одељење за историју може остати без стручњака који на утемељен начин, кроз нове изворе, тумаче историју Балкана под влашћу Османског царства”. Премда статус др Александра Фотића на Филозофском факултету није и не може бити предмет реферата на који је поднета ова Примедба, па стога не може бити ни предмет Одговора, ипак се морамо осврнути на очигледну импликацију да је у досадашњем току процедуре избора једног доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку било кршења Статута Филозофског факултета од стране чланова Комисије. Потписници Примедбе не износе нити један конкретан доказ да су чланови Комисије у досадашњем току изборне процедуре прекршили или покушали да прекрше иједан члан Статута или ма ког општег акта Филозофског факултета или Универзитета, нити наводе у том контексту било који конкретан члан неког општег акта Факултета или Универзитета. Као што смо показали навођењем конкретних доказа, досадашњи ток процедуре одвијао се у складу са чланом 6, став 1, чланом 7 став 1 и чланом 8 ставови 1 и 3, члановима 9-14 *Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду*. У вези дисквалификације компетенција наставника Одељења за историју у вези тумачења историје Балкана под османском влашћу, Комисија наводи, ограничавајући се на историју српског народа, да на Одељењу за историју постоји пет наставника, поред доц. др Небојше Шулетића, изабраних у звање наставника за ужу научну област Историја српског народа у новом веку, која обухвата период од 16. века до 1918. године, па самим тим и део историје српског народа под османском влашћу. Члан

125, став 1 Статута Филозофског факултета гласи: **“Наставник и сарадник изабран за ужу научну област може да изводи наставу из свих предмета које та ужа научна област обухвата”**.

Важно је нагласити да је конкурс расписан за избор **“једног ДОЦЕНТА за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, са пуним радним временом, на одређено време од пет година”**. **Условима конкурса није предвиђена никаква предност појединих кандидата на основу тежишта истраживања, поседовања посебних знања или вештина итд.** Према томе, сви пријављени кандидати, чији радови приложени у конкурсној пријави припадају наведеној ужој научној области, су једнаки. Комисија, на основу услова конкурса, не може давати предност неком кандидату на основу његовог тежишта истраживања, поседовања одређених знања, вештина итд.

На основу наведеног, Комисија сматра тачку 2 Примедбе **неоснованом**.

3. Тачком 3 Примедбе потписници тврде да су: **“чланови Комисије пре расписивања Конкурса унапред донели одлуку да се доц. др Небојша Шулетић одстрани са Факултета”** и као доказ наводе усмену изјаву лица неповезаног са изборном процедуром.

Конкурс се расписује у складу са законом и општим актима Универзитета и Факултета. Конкурс је јавни, на њега се може пријавити свако ко сматра да испуњава прописане услове. Комисија сматра да већи број пријављених кандидата доприноси конкурентности, а самим тим и могућности квалитетнијег избора. На питање да ли је морално да се на конкурс јаве и лица која нису запослена на Факултету у наставничком звању, Комисија одговара да јесте најмање онолико колико је морално и расписати јавни конкурс. На питање да ли је морално казати потенцијалном кандидату, који није запослен на Факултету у звању наставника, да се јави на конкурс, Комисија одговара питањем да ли је морално казати да се не јави. Када би чланови Комисије казали потенцијалном кандидату да се не јави на конкурс, то би значило да су унапред одредили кога ће препоручити. На овај конкурс су се јавила три кандидата, те према томе, Комисија пре прегледа конкурсне документације никако није могла знати кога ће препоручити, тј. кога неће препоручити.

На основу наведеног, Комисија сматра тачку 3 Примедбе **неоснованом**.

4. У тачки 4. Примедбе, потписници дисквалификују чланове Комисије. О избору чланова Комисије већ је све речено у тачки 2. овог Одговора. Стога је довољно само поновити да на персонални састав Комисије није стављена ниједна примедба када се о томе одлучивало.

На основу наведеног, Комисија сматра тачку 4. Примедбе **неоснованом**.

5. Тачка 5. Примедбе односи се на компетенције наставника који држе наставу из предмета обухваћених ужом научном облашћу Историја српског народа у Новом веку. О томе је све речено у тачки 2 овог Одговора. Стога је довољно само поново се позвати на раније цитирани члан 125, став 1 Статута Филозофског факултета и на услове конкурса.

На основу наведеног, Комисија сматра тачку 5. Примедбе **неоснованом**.

6. У тачки 6. Примедбе, потписници кажу да је “деценијско педагошко искуство доц. др Небојше Шулетића у Реферату прошло **незапажено**”, те да то “није случајно”, и да би само “наглашавање тог искуства” дало доц. др Шулетићу “**недостижну предност** у односу на кандидата др Уроша Шешума”. Даље се истиче омиљеност доц. др Шулетића код студената. Потписници Примедбе пишу да се у реферату “**замера**” доц. др Шулетићу што није доставио податке о студентској евалуацији и тврде да он то није био дужан да учини, јер “тај чин није регулисан Статутом нити Правилником”, наводећи да је “кандидат **очекивао** да ће се поступити у складу са **деценијским обичајем** да писац реферата узима податке о студентској евалуацији од декана”. На крају ове тачке наводи се да петогодишњи просек оцена Шулетићевог педагошког рада износи преко 4,80, а за протеклу школску годину преко 4,90, што га сврстава у сам врх одлично оцењених наставника.

Рад у настави **није прошао незапажено** у реферату. О томе је наведено: “У изборном периоду 2014–2018, најпре са проф. др Војином Дабићем, а у последње три школске године самостално, доц. др Шулетић држао је наставу из предмета *Историја српског народа (XVI-XVIII век)* и курсева *Српски народ у Хабзбуршкој монархији од почетка XVI до краја XVIII века* и *Српски народ под турском влашћу од почетка XVI до краја XVIII*

века.” У Сажетку је наведено да доц. др Шулетић има “15 година искуства рада у настави”. Рад у настави представља један чинилац у доношењу одлуке о препоручивању кандидата. У закључку реферата, Комисија је написала: “На основу поднете конкурсне документације, броја научних радова, квалитета научних радова, оцена на приступном предавању, **наставног** и ваннаставног рада, Комисија препоручује да се се за доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку изабере др Урош Шешум.”

Предност коју је препоручени кандидат стекао научним радовима, превазилази предност коју непрепоручени кандидат има на основу петнаестогодишњег искуства у настави. То се најбоље види из доње табеле.

Подаци	КАНДИДАТИ ЗА ДОЦЕНТА, УЖА НАУЧНА ОБЛАСТ ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ	
	Непрепоручени	Препоручени
Година рођења	1976	1986
Искуство у настави	15 година	Нема
Приступно предавање	4,6	4,7
Период у ком су објављени радови	2014-2018	2014-2018
Монографија М 42	Нема	1
Часопис М 24	Нема	1
Часопис М 51	1	4
Научни скуп М 33	Нема	1
Научни скуп М 63	1	1
Тематски зборник М 14	1	Нема
Тематски зборник М 44	1	2
Тематски зборник М 45	Нема	5
Укупно радова	4	15
Укупно страна	65	803
Радови из уже научне области	Историја српског народа у новом веку	Историја српског народа у новом веку
Изборни услови	Испуњава	Испуњава
Испуњава услове	ДА	ДА

Да није реч само о квантитету радова, већ и о квалитету, најбоље сведочи чињеница да потписници Примедбе нису навели нити једну конкретну примедбу на садржај

(квалитет, научни допринос итд.) научних радова др Уроша Шешума. Са овим у вези могло би се поставити питање да ли, и ако да, колику предност наставно искуство даје кандидату који га има у односу на кандидата који га нема? Другим речима, колико више радова, из исте уже научне области и приближно подједнаког квалитета, је потребно да има кандидат без наставничког искуства у односу на кандидата са наставничким искуством? У конкретном случају, препоручени кандидат има **3,75 пута** више радова од непрепорученог и позитивну оцену са приступног предавања. Комисија сматра да је тиме стекао предност над непрепорученим кандидатом и да је **заслужио да му се укаже прилика да почне да стиче наставничко искуство.**

Комисија **није замерила** доц. др Шулетићу што није доставио податке о студентској евалуацији у конкурсној документацији, **нити сматра да је он то био дужан да учини.** Комисија је у реферату констатовала **чињенично стање**: “Податке о резултатима студентске евалуације није доставио у конкурсној документацији, као ни конкретне податке о учешћу у комисијама и менторствима завршних радова на свим нивоима студија.” Општим условима конкурса предвиђено је следеће: “Пријаве кандидата са прилозима (биографију са неопходним подацима за писање извештаја, дипломе, списак објављених радова и **осталу пратећу документацију**) доставити на адресу Филозофски факултета у Београду, Чика Љубина 18-20, у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.” Као што условима конкурса није изричито превиђена обавеза кандидата да поднесе податке евалуацији, тако исто нити једним општим актом Универзитета или Факултета није предвиђена **обавеза** Комисије да је сама затражи. *Правилником о студентском вредновању наставе и педагошког рада наставника*, члан 14, став 5, предвиђено је следеће: “Декан је обавезан да на захтев Комисије за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање, достави на располагање све појединачне извештаје о педагошком раду наставника на овим Правилником прописаним обрасцима, ради спровођења избора у звања наставника и сарадника у складу са прописаним условима за избор у звање.” Дакле, постоји обавеза декана да податке о евалуацији достави комисији, али не постоји обавеза комисије да их тражи. Комисија **није упозната са обичајима** на које се потписници Примедбе позивају, **нити је радила на основу обичаја**, већ на основу закона и општих аката Универзитета и Факултета. Ако кандидат није сматрао да му је у интересу да достави податке о евалуацији, ни Комисија није морала да их тражи. **То,**

међутим, нипошто не значи да Комисија није узела у обзир чињеницу да је кандидат позитивно оцењиван у студентским евалуацијама. Ниједан наставник Филозофског факултета није негативно оцењен у студентским евалуацијама, па стога ни доц. др Шулетић. Закључујући да кандидат доц. др Шулетић испуњава услове за избор у звање доцента, Комисија је уважила чињеницу да има позитивне оцене на студентским евалуацијама. У супротном, Комисија би морала да констатује или да поднета документација доц. др Шулетића није комплетна и да је стога не разматра, или да констатује да не испуњава услове. Ни једно, ни друго овде није случај.

На основу свега наведеног Комисија сматра тачку 6. Примедбе **неоснованом**.

7. У тачки 7. Примедбе потписници износе да је неподељени утисак свих присутних на приступним предавањима кандидата 4. 2. 2019. био такав да је предавање кандидата доц. др Шулетића морало бити оцењено са неколико оцена разлике у односу на противкандидата.

Утиске публике Комисија нити може, нити је дужна да оспорава. Своје мишљење о приступним предавањима, чланови Комисије изнели су кроз оцене у записницима.

8. Тачка 8. Примедбе односи се **оцену научних радова доц. др Шулетића** коју је дала Комисија. Констатује се да су чланови Комисије у том сегменту реферата показали “злонамерност, па чак и пакост” и да “изношење неистина о његовом научном раду представља грубо кршење *Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду*, о чему ће бити речи у другим примедбама.”

Комисија констатује да у овој, а ни у било којој другој, тачки Примедбе, **потписници нису изнели ниједну конкретну замерку на било који навод из реферата који се односи на научне радове доц. др Шулетића**. Такође, што је још важније, **потписници Примедбе нису навели нити једну конкретну примедбу на садржај (квалитет, научни допринос итд.) научних радова др Уроша Шешума, нити на оцене које је Комисија дала тим радовима**.

На основу свега наведеног Комисија сматра тачку 8. Примедбе **неоснованом**.

9. У тачки 9. Примедбе потписници оспоравају право Комисији да изнесе мишљење о делу наставног рада кандидата доц. др Шулетића, поткрепљено са шест докумената, са навођењем места на ком су похрањени и тврде да су чланови Комисије “прекорачили своја овлашћења и овај реферат учинили правно нерегуларним”.

Једино овлашћење које су чланови Комисије имали и које нису прекорачили јесте било да напишу реферат. Чланови Комисије су то и урадили - написали реферат.

Комисија истиче да потписници Примедбе нити једном речи нису оспорили ни форму, ни садржину докумената на које се Комисија позвала, као ни њихов значај за оцену дела наставног рада кандидата.

Потписници Примедбе наглашавају: “Закључак чланова Комисије да доц. др Небојша Шулетић “не заслужује избор у звање доцента због учињених повреда у обављању посла наставника у септембру 2018. године...” никако се не може прихватити као **разлог**, јер чланови Комисије не поседују правни капацитет да о томе одлучују”.

Овде се ради о замени теза. Комисија је **разлоге** забог којих је препоручила једног, а не другог кандидата навела у закључку целог реферата. Њих је више, а не само један. У закључку реферата стоји: “**На основу поднете конкурсне документације, броја научних радова, квалитета научних радова, оцена на приступном предавању, наставног и ваннаставног рада**, Комисија препоручује да се се за доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку изабере др Урош Шешум.”

На основу свега наведеног, Комисија сматра тачку 9. Примедбе **неоснованом**.

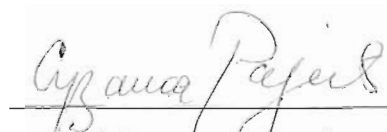
У закључку Примедбе, потписници препоручују Изборном већу Филозофског факултета “**да реферат у оваквом облику не узима у разматрање**”.

Изборно веће Филозофског факултета изабрало је Комисију, на предлог Одељења за историју, без дискусије и примедби на персонални састав; приступна предавања су регуларно одржана; реферат је написан и потписан од стране већине чланова Комисије (једна чланица је написала издвојено мишљење) и предат у за то предвиђеном року; декан Филозофског факултета је реферат примио и ставио га на увид јавности у трајању од петнаест дана. Према томе, не постоји нити једна препрека да Изборно веће не приступи

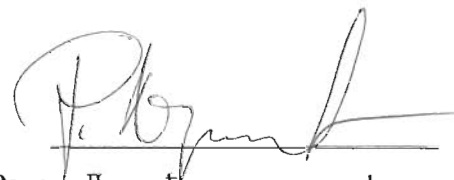
утврђивању предлога о избору препорученог кандидата за избор у звање доцента из уже научне области Историја српског народа у новом веку.

Место и датум: Београд, 11. март 2019.

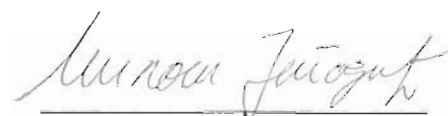
ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Сузана Рајић, редовни професор
Филозофски факултет, Београд

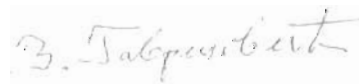

Др Радош Љушић, редовни професор
Филозофски факултет, Београд

Др Милош Јагодић, редовни професор
Филозофски факултет, Београд

Др Љиљана Чолић, редовни професор
Филолошки факултет, Београд

Др Владан Гавриловић, редовни професор
Филозофски факултет, Нови Сад